

Planinske bubice – od prizme do prizme, vse do balkanskih stopničk

Kako smo se Planinske bubice pod okriljem Planinskega društva Škofja Loka podale v svet planinske orientacije, se prebile na državno tekmovanje in svojo zgodbo kronale z odličnim drugim mestom na balkanskem prvenstvu.

Ko hoja v hribe postane prava pustolovščina

Ste se kdaj znašli sredi gozda, pogledali na zemljevid in se vprašali, ali je prava pot tista levo, desno ali morda tista, ki je sploh ni videti? Pri planinski orientaciji so takšne dileme nekaj povsem vsakdanjega. A prav v tem je njen čar. Ne gre zgolj za hojo po označenih planinskih poteh, temveč za pravo pustolovščino, v kateri se prepletajo iznajdljivost, znanje, vzdržljivost, ekipni duh in včasih tudi kanček sreče.

Kako se je začela naša orientacijska zgodba?

Naša zgodba se je začela z udeležbo na tekmovanjih Gorenjsko-dolenjske planinske orientacijske lige. Pod imenom Planinske bubice smo se podali na orientacijske proge, kjer smo morali pokazati, kako dobro znamo brati zemljevid, se znajti na neznanem terenu in kot ekipa sprejemati odločitve.

Na tekmovanjih v Ihanu in Borovnici smo uspešno premagovali orientacijske izzive in si z dobrimi rezultati priborili uvrstitev na državno tekmovanje v Velenju. Tako se je iz prvih orientacijskih preizkušenj razvila zgodba, ki nas je popeljala precej dlje, kot smo si morda sprva predstavljali.

Kaj sploh počnemo na planinski orientaciji?

Za tiste, ki planinske orientacije še ne poznate, najprej nekaj besed o tem, kako takšno tekmovanje sploh poteka.

Na začetku tekme ekipa prejme zemljevid z vrisanimi kontrolnimi točkami, ki jih mora poiskati na terenu. Na prvi pogled se morda sliši preprosto, a v resnici je treba ves čas pozorno spremljati zemljevid, prepoznavati značilnosti terena, ocenjevati razdalje in izbirati najprimernejšo pot.

Kontrolne točke označujejo oranžno-bele orientacijske prizme, na katerih svojo prisotnost potrdimo z elektronskim čipom. Toda pozor! Na terenu niso nujno vse prizme namenjene naši ekipi. Tekmovalci so razdeljeni v štiri starostne kategorije, vsaka pa ima svojo progo. Če se v naglici pofočkaš na napačni kontrolni točki, te takšna napaka hitro stane zmage.

Še zanimiveje postane na kontrolnih točkah, kjer nas namesto samotne prizme pričakajo nasmejani organizatorji. Ti imajo za nas pripravljena vprašanja ali praktične naloge, pri katerih moramo pokazati znanje, ki ga planinci

potrebujemo tudi zunaj tekmovanj. Preizkusijo nas lahko v prvi pomoči, reševanju v gorah, vezanju vozlov, merjenju azimutov, prepoznavanju gorskih vrhov, rastlin, živalskih sledi in številnih drugih uporabnih veščinah.

Državno orientacijsko tekmovanje v Velenju

Po uspešnih nastopih v ligi nas je pot vodila na državno planinsko orientacijsko tekmovanje v Velenju, kjer nas je čakal pravi orientacijski vikend, poln novih izzivov. Tekmovanje je bilo razdeljeno na tri etape, ki so preizkusile tako našo vzdržljivost kot orientacijske sposobnosti.

Začeli smo v soboto dopoldne z dnevno orientacijo, v noči na nedeljo pa nas je čakala še krajša nočna preizkušnja. Iskanje kontrolnih točk v temi, zgolj ob svetlobi čelnih svetilk, predstavlja prav poseben izziv, saj sta natančno branje zemljevida in občutek za smer še toliko pomembnejša. Po kratkem nočnem počitku smo se v nedeljo podali še na zadnjo dnevno etapo, kjer je bilo treba kljub utrujenosti ohraniti zbranost in zbrati še zadnje moči.

V nedeljo nas je čakal tudi pisen preizkus planinskega znanja sestavljen na osnovi knjige Planinska šola ter vrisovanje kontrolnih točk na zemljevid. Tako smo morali poleg hitrih nog in dobrega občutka za orientacijo dokazati še svoje teoretično znanje in natančnost.

Od slovenskih gozdov do balkanskega uspeha

Naša orientacijska zgodba pa se v Velenju ni končala. Z uvrstitvijo med najboljše tri ekipe v svoji kategoriji smo si priborili nastop na balkanskem planinskem orientacijskem tekmovanju BMUMOC (*Balkan Mountaineering Union Mountain Orienteering Competition*) v Tuzli, kjer smo se pomerili z ekipami iz širšega balkanskega prostora.

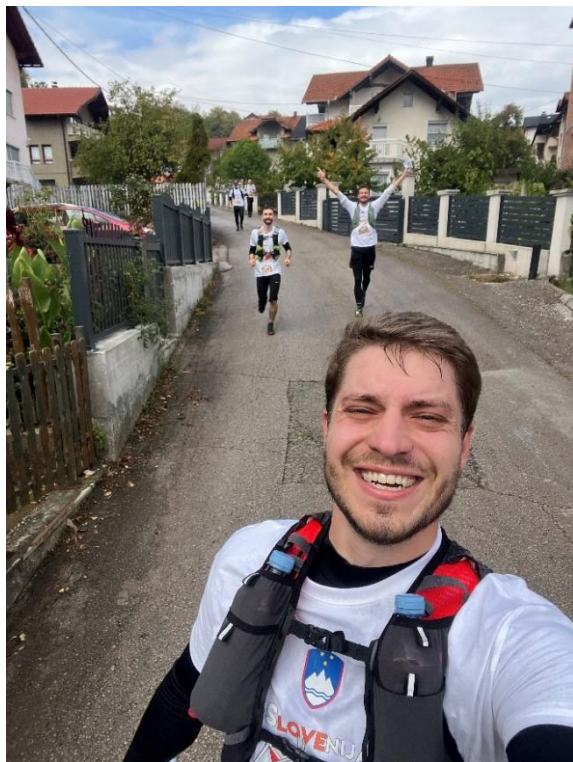
Tekmovanje je prineslo nove izzive, med drugim tudi učenje planinske teorije v angleščini. Po petkovem prihodu in nastanitvi nas je že prvo noč čakala nočna orientacija, v soboto pa še dnevna etapa ter preizkus teoretičnega znanja in vrisovanja kontrolnih točk. Posebnost dnevene etape je bila, da smo se morali po osmi kontrolni točki razdeliti v tri skupine – dve dvojici in posameznika. Vsaka skupina je nato samostojno iskala svoje kontrolne točke, preden smo se ponovno združili na cilju.

Na tekmovanju smo v svoji kategoriji osvojili odlično 2. mesto! Uspeh pa je bil še toliko večji, saj je Slovenija v skupnem seštevku vseh kategorij prvič v desetletni zgodovini tekmovanja osvojila 1. mesto.

Od prvih nastopov v Ihanu in Borovnici, prek državnega tekmovanja v Velenju, do balkanskih stopničk v Tuzli smo tako spisali zgodbo, na katero smo Planinske bubice upravičeno ponosne.

Kako smo tekmovanje doživele Planinske bubice?

Tekmovanje v Tuzli nam bo ostalo v lepem spominu, vsakemu po svoje. Za konec smo zbrali še nekaj vtisov članov ekipe, ki razkrivajo, kako smo vse skupaj doživljali.

»Tuzla mi bo ostala v lepem spominu predvsem zaradi čudovite narave, prijaznih domačinov in odlične družbe v ekipi. Čeprav smo se prvič udeležili tekmovanja smo se nanj dobro pripravili in osvojili kar 2. mesto v naši starostni kategoriji, česar sem zelo vesel! Mislim, da nam je to dalo še več motivacije za naslednje leto, da se povzpemo na najvišjo stopničko.«

Luka Koplan

»Tekmovanja BMUMOC se bom spominjal po ekipnem duhu, ki smo ga v ekipi Planinske bubice gradili že od odhoda iz Slovenije. Dobra razdelitev nalog in priprave na tekmovanje so botrovale visoki uvrstitvi. Po uspešno opravljeni nočni orientaciji in prevzemu vodstva nam je naslednji dan na dnevni orientaciji zmanjkalo energije, da bi vodstvo obdržali.

Na tekmovanju v Tuzli smo se ves čas počutili toplo sprejete in kot doma. Udeležba Slovencev v vseh starostnih kategorijah in naš najboljši skupni uspeh sta na zaključni slovesnosti pokazala, da je planinstvo v Sloveniji živo in da bo tako tudi v prihodnje.«

Gregor Koplan

»Za Tuzlo bi rekel, da je bila češnja na vrhu torte. Skozi vse leto na orientacijskih tekmovanjih odkrivaš skrite kotičke Slovenije, ob dovolj dobrih rezultatih pa lahko to izkušnjo nadgradiš še zunaj naših meja, tako v teoriji kot v praksi. Tokrat smo spoznali nekaj teorije o Balkanu, svoje orientacijske spretnosti preizkusili na neznanem terenu in spoznali tekmovalce iz drugih držav. Prav to mi je pri planinski orientaciji najbolj všeč, da te popelje v kraje, ki jih sicer verjetno nikoli ne bi obiskal. Drugo mesto pa je bilo le še pika na i odličnemu vikendu.«

Aleksander Krajnik

»Na letošnjem desetem BMUMOC smo planinci iz bivše dežele Kranjske prispevali k povečanju konkurence. Na progi nismo bili sami Slovenci, poleg nas so bili še tekmovalci iz držav bivše Jugoslavije. Prav vsi smo uspešno našli vse točke. Zato je bilo toliko pomembnejši odličen čas proge in uspešno reševanje teoretičnega testa. Bodočim tekmovalcem tako polagam na srce, da se za trening na BMUMOC udeleži Teka 4 mostov in sicer v gozderjih, saj je to edina obutev, ki ne doprinese minus točk na samem tekmovanju, pa čeprav se večino časa teče po sivi poti (beri: asfaltu). Slednja nas je vodila do zavidljivega drugega mesta in odločitve, da se bomo v naslednjem letu še bolj potrudili in upamo, da bomo vidli še kakšno ekipo več iz pisane Loke.«

Amadej Milost

»Tekmovanje v Tuzli mi bo ostalo v lepem spominu predvsem po naši iznajdljivosti in ekipnem duhu. Za dobro voljo na poti poskrbijo tudi naše interne šale. Ena izmed njih je skupinsko preštevanje, pri katerem vsak na glas pove svojo zaporedno številko. Ker pa se kakšna številka včasih ponovi ali pa se pojavi kakšna preveč, moramo štetje začeti znova, da se prepričamo, ali smo res vsi. Ponosen sem na vse člane Planinskih bubice, ne le na nas pet, ki smo se udeležili balkanskega tekmovanja, temveč tudi na Jureta, Filipa, Anžeta in Jurija, ki so skozi leto pokazali veliko planinskega znanja in orientacijskih spretnosti. Še bolj kot doseženi rezultati pa me veseli, da smo ob vseh skupnih dogodivščinah zgradili neomajno prijateljstvo.«

Miha Koplan

Več kot le tekmovanje

Čeprav so dobri rezultati vedno dobrodošli, planinska orientacija ponuja veliko več kot le boj za stopničke.

Nauči nas opazovati okolico, razmišljati s svojo glavo, sprejemati odločitve in zaupati članom ekipe. Pokaže nam, da najkrajša pot ni vedno najhitrejša in da je včasih vredno izgubiti nekaj trenutkov za dober razmislek, namesto da bi naslednjih dvajset minut iskali pot nazaj.

Predvsem pa nas povezuje. Skupaj se veselimo najdenih kontrolnih točk, rešujemo naloge, premagujemo utrujenost in se ob koncu tekmovanja smejimo vsemu kar smo doživeli na naši dogodivščini.

Planinske bubice smo skupina, ki jo povezujejo ljubezen do narave, raziskovanje neznanega in želja po novih dogodivščinah. Za nami je že vrsta lepih orientacijskih zgodb, a prepričani smo, da nas čaka še veliko neodkritih poti, skritih prizem in novih izzivov.

BUBA! - - - KA BUBA?! - - - PLANINSKA BUBA!!!